

Само вранитѣ по кѣра
Хвѣркатѣ на дружини,
Грачатѣ грозно по дѣрвета,
Кацатѣ изѣ градини.

И водица намалява
У рѣки, потоци,
Слабо слабо вечѣ се чуватѣ
Буйнитѣ потоци.

Плодѣ на ниви се обира
И труда прѣстава,
Сутринѣ, вечерѣ тукѣ по нази
Хладно зе да става.

Дѣ онази хубостѣ лѣтна,
Сѣнки и морави?
Дѣ онѣзи сладки пѣсни,
Птиченца вѣ дѣбрави?

Облачи се, мрачно става
Мѣгливо небето . . .
С'богомѣ цвѣте, мили птички,
С'богомѣ красно лѣто!

Ц. Калчевъ.

